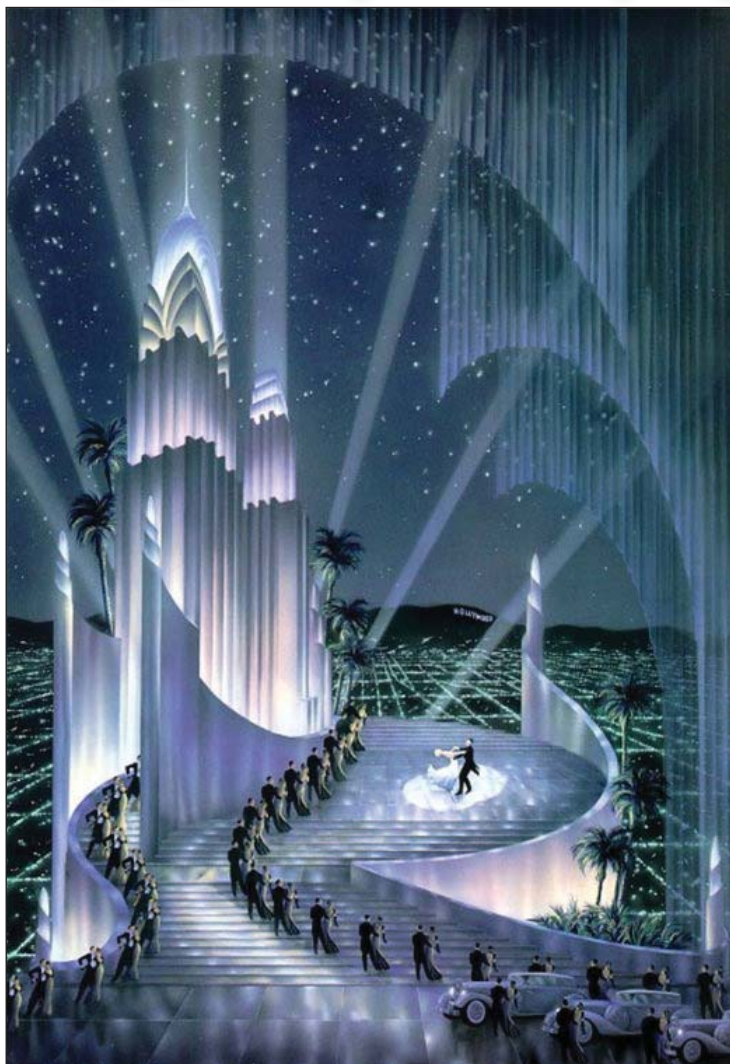

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXII. évfolyam 8. szám - 2013. május 22.

Emlékeztető

az Iskolatanács 2013. április 16-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Guru	–	–
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
DolcEVita	Majer Mirtill	Fincza Erika
ZÓNA	Tótfalusi Péter	–
JOKER	–	–
VaGabond	–	–
CarpediM	Farkas Balázs	–
L-ME	Kiss Kata	Gara Mária
NOVA	Pipek Krisztina	Ruzsa Ágota
Déjà vu	–	–
HaRibó	–	–
MannA	–	–
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
CLASS	–	–
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	–	–
Tanerők	Diósi Alojzia, Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	
Vendégek	–	

Levezető elnökök: Hartmann Ibolya és Philipp Tibor

Napirend:

1. A végzős szülők kérdőívének megvitatása, végleges formába öntése
2. A végzős diákok kérdőívének megvitatása, végleges formába öntése
3. Az iskola 2013/14. évi költségvetésében az iskola-fenntartási hozzájárulás mértéke
4. A megbeszéléseken felmerült kérdések:
 - a) A diákállalkozással kapcsolatban tájékoztatás
 - b) A második idegen nyelv kérdése
5. Egyebek: javasolt témák a következő IT-re, az éves díjak megbeszélése

Mivel nem volt jelen kellő számú tag a szavazáshoz, feloszlottunk, majd újjáalakultunk.

1. A Philipp Tibor által összeállított szülői elégedettség-mérés pontjait beszéltük meg.

Igen átgondolt, sokoldalúan megszerkesztett munkát végzett az előterjesztő, köszönet érte. Az ülésen néhány pontban módosították, árnyalták, bővítették vagy éppen szűkítették a hozzászólók a kérdőívet, majd a két levezető elnököt bízták meg a végző változat elkészítésével és eljuttatásával a végzős családoknak. (A beérkező válaszok feldolgozásának részleteiről nem esett szó.)

2. A végzős diákok elégedettségéről szóló kérdőívet Macudzinski Elza készítette el. Mivel ő nem tudott jelen lenni, mert matematikáborban volt, így az ő anyagával nem foglalkoztunk. Abban maradtunk, hogy mivel sürgős a mérés elvégzése még áprilisban, az ő változatát továbbítjuk a végzős osztályoknak, és majd utólag, a válaszok beérkezése és értékelése után térünk rá vissza a tapasztalatok birtokában. Köszönjük a munkát Elzának.

3. Az iskola-fenntartási hozzájárulás mértékéről a következő ülésen foglalkozunk meghívott szakember irányításával.

4. Több szülő felvetette az elmúlt hónapokban a diákvállalkozások megújításának, iskolai reformjának szükségességét. A gazdasági ismereteket irányító munkacsoport már felvette a kapcsolatot több – hazai és külföldi – szervezettel. Az új lehetőségek, irányok megvitatása, az esetleges adaptáció a munkacsoport feladata első körben. Az ő előterjesztésük fog majd a döntést hozó Szakmai Bizottmány elé kerülni.

Ruzsa Ágota a második idegen nyelvek kínálatának bővítését vagy megváltoztatását vetette föl. A francia, német és olasz mellett/helyett szeretné, ha a spanyol (esetleg ázsiai, arab nyelvek) is szerepelnének a választható tárgyak között. Farkas Balázs is támogatja a javaslatot.

Diósi Lulu részletezte, hogy a felvetés nem új, a Politechnikumban korábban már dolgoztak óraadó spanyoltanárok, de nem váltak be a hajdani próbálkozások. Ismertette azt is, hogy milyen szempontok figyelembevételével alakul ki az iskolában a kínálat (órarend, nyelvi szintek, humán erőforrás). Ha a jövőben mégis előáll legalább tíz diák (ahogy eddig is tehette és tette) a spanyoltanulás igényével, a Szakmai Bizottmányhoz kell fordulniuk, és közös megegyezés születhet. Az érintett osztályok képviselői vállalták az igények felmérését. Ruzsa Ágota felajánlotta a segítségét szaktanár-szerzésben. Philipp Tibor javasolta, hogy az iskola vezetősége a második idegen nyelv választásának kiszélesítésével mint esetleges stratégiai kérdéssel foglalkozzon, s a nehézségek mellett a megvalósítás lehetőségeit keresse.

2013. május 21. a következő ülés ideje. Akkor biztos, hogy téma lesz az év végi iskolai díjak odaítélése, illetve az iskola-fenntartási hozzájárulás a jövő tanévben.

Budapest, 2013. április 19.

Hartmann Ibolya és Jakab Judit jegyzők

Iskolabíróági hírek

Időpont: 2013. 04. 24.

Bírók: Villing Sándor, szülő, Bognár Benő diák, Surányi Anna tanár

Órai fegyelmezetlenség¹

A panaszolt: egy tizenegyedikes tanuló

A panaszosok: két angoltanár

Résztevők: az osztályfőnökök

Előzmények: A panaszoltnak a következő határozat értelmében visszahíváson kellett megjelenennie.

„Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. június 14. Melékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabíróság határozatában arra kötelezi a panaszoltat, hogy ugyanazt az ülésrendet kell betartania valamennyi angolórán.

2. Az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy a következő szűk két hónapban (március 20-ig bezárólag) három egyoldalas fogalmazást kell írni a tananyaggal kapcsolatos, de azon belül választott témában. Egy-egy fogalmazás megírása után annak témájáról 15 perces órát kell tartania valamelyik angolórán.

3. Az Iskolabíróság azt is megköveteli a panaszolttól, hogy a heti szódolgozatokat 4-esre vagy 5-ösre írja. Ennek értelmében március 20-án 6 db 5-ös jeggyel ellátott szódolgozatot kell bemutatni a bíróságnak. (Ha nem sikerül elsőre 5-ösre írni a dolgozatot, akkor meg kell ismételni.)

4. A panaszoltnak három tanítási napot egy hagyományos iskolában kell eltöltenie.

5. Visszahíváson kell megjelenennie április 10-én az Iskolabírószágon.

Ezekén kívül: a panaszolt maga vállalta a tárgyalás során, hogy ezentúl nem fog

SUDOKUzni, se telefonozni, hanem tanulni fog, az órákon majd figyel, dolgozik, és ha külön feladatot van kedve megoldani, akkor ezt jelzi valamelyik angoltanárának, és ők adnak neki valamit.”

Tárgyalás: Az Iskolabíróság konstatálta, hogy a panaszolt nem jelent meg a tárgyaláson. Mind az osztályfőnökök, mind az angoltanárok mondták, hogy beszéltek a panaszolttal, aki ugyan húzta a száját az egyik panaszosnak az időpont miatt, de nem említette, hogy nem fog eljönni. Az osztályfőnökök azt mondták, hogy a diák meg fog jelenni a tárgyaláson.

Negyedóra várakozás után a Bíróság felhívta telefonon a tanulót, aki közölte, hogy ő megmondta, hogy neki nem jó az időpont. A telefonbeszélgetés végére sikerült elérni, hogy a diák elnézést kérjen, amiért nem szólt, hogy nem fog megjelenni a tárgyaláson.

A tárgyalás tehát a panaszolt nélkül zajlott le. A panaszosok elmondták, hogy a diák hozzáállása nem sokat javult az előző tárgyalás óta. Egyikük elmondta, hogy az előző tárgyalás utáni órán a tanuló SUDOKUzott, volt olyan is, hogy visszaszólt az órán, az első két szódolgozata 22% és 5%-osok lettek, az utolsó négyes lett. Az angol kisérettségije épphogy kettes lett. A kötelező három kiselőadásból kettőt megtartott, azok rendben is voltak.

A Fazekasban töltött három napról a panaszolt beszámolt az osztálynak osztályidőn, az Iskolabíróság szerint ezen a beszélgetésen is a diák jellemzően flegma volt, félvállról vette a beszámolót.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a felfüggesztett kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya azonnali.

Mellékbüntetésként a következő feladatnak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy az év végéig a 3. egyoldalas fogalmazást meg kell írnia a tananyaggal kapcsolatos, de azon belül választott témában.

A fogalmazás megírása után annak témájáról 15 perces órát kell tartania valamelyik angolórán.

Indoklás: A panaszolt nem jelent meg a tárgyaláson, ráadásul mindenkinek mást mondott arról, hogy el fog-e jönni. Mind az angoltanár, mind az osztályfőnökök szerint az elmúlt időben a tanuló hozzáállása a tanuláshoz, iskolához nem olyan, mint amilyen egy tárgyalás után elvárható.

Órai fegyelmezetlenség²

A panaszolt: egy tizenegyedikes tanuló

A panaszosok: két angoltanár

Résztevők: az osztályfőnökök

Előzmények: a tanulónak a következő határozat értelmében visszahíváson kellett megjelenennie:

„Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. június 14. Mellékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabíróság határozatában arra kötelezi a panaszoltat, hogy ugyanazt az ülésrendet kell betartania valamennyi angolórán.

2. Az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy a következő szűk két hónapban (március 20-ig bezárólag) három egyoldalas fogalmazást kell írni a tananyaggal kapcsolatos, de azon belül választott témában. Egy-egy fogalmazás megírása után annak témájáról 15 perces órát kell tartania valamelyik angolórán.

3. Az Iskolabíróság azt is megköveteli a diáktól, hogy a heti szódolgozatokat 4-esre vagy 5-ösre írja. Ennek értelmében március 20-án 6 db 4-es vagy 5-ös jeggyel ellátott szódolgozatot kell bemutatni a bíróságnak. (Ha nem sikerül elsőre legalább 4-esre írni a dolgozatot, akkor meg kell ismételni.)

4. A panaszoltnak a következő két hónapban legalább heti rendszerességgel egy tutorral kell dolgoznia, hogy felzárkózzon angolból.

5. 2013. április 10-én (szerda) visszahíváson kell megjelenennie az Iskolabíróságon.

Kiegészítés: A diák maga vállalta a tárgyalás során, hogy a poénokat, amik eszébe jutnak óra közben, nem mondja ki, hanem leírja. Azt is vállalta, hogy ha úgy érzi, hogy szüksége lenne egy kis mozgásra, magától kimegy az óráról néhány percre, hogy ne az órát zavarja.”

Tárgyalás: Az Iskolabíróság konstatálta, hogy a panaszolt nem jelent meg a tár-

gyaláson. Mind az osztályfőnökök, mind az angoltanár mondták, hogy beszéltek a panaszossal, de egy szóval nem említették, hogy nem fog megjelenni. Negyedóra várakozás után a Bíróság felhívta telefonon a panaszoltat, aki azt hitte, hogy este 7-kor van a tárgyalás, és ezerszer bocsánatot kért, amiért nem jelent meg.

A tárgyalás tehát a panaszolt nélkül zajlott le. A panaszosok elmondták, hogy a tanuló megtartott két kiselőadást az előírt háromból, járt tutorhoz is. Az ofők és az angoltanár is azt mondták, hogy a diák összeszedte magát az elmúlt hetekben. Mindhármuknak az a véleménye, hogy látszik a tanulón, hogy küzd.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a szigorú megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. június 14.

Mellékbüntetésként a következő feladatnak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy az év végéig a 3. egyoldalas fogalmazást meg kell írnia a tananyaggal kapcsolatos, de azon belül választott témában.

A fogalmazás megírása után annak témájáról 15 perces órát kell tartania valamilyen angolórán.

Indoklás: A panaszolt ugyan nem jelent meg a tárgyaláson, de a tanárok összhangban azt állították, hogy látszik, hogy igyekszik.

Másodfokú tárgyalás

Időpont: 2013. 04. 26.

Bírók: Erdei Erika szülő, Litványi Bence diák, Surányi Anna tanár

A panaszolt: egy kilencedikes tanuló

A fellebbezést beadták: a panaszolt szülei

Résztevők: az ofők és a panaszolt édesapja

Előzmények: A 2013. április 4-én kelt, 36-15/2012/2013 számú elsőfokú iskolabírósági határozat ellen a panaszolt szülei fellebbezést nyújtottak be, amelyben kérték az ügy újbóli kivizsgálását, illetve a diák magántanulói státuszának megfontolását annak érdekében, hogy meglegyen az éve.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság megkérte a tanulót és édesapját, hogy mondják el, miért olyan fontos, hogy a panaszoltnak meglegyen ez az éve, hiszen a nyelvi év nem befolyásolja a további tanulmányait. 8. évfolyamos bizonyítványa van, a nyelvi éves 9. évfolyamos bizonyítványa pedig nem jogosítja fel arra, hogy 10. évfolyamra járjon szeptembertől.

Az édesapa fontosnak tartaná, hogy gyermeke levizsgázzon, mert hisz abban, hogy a három hónapos terápia, amin részt vesz majd a panaszolt a nyáron Sri Lankán, annyira eredményes lesz, hogy motivált lesz, és megjön a munkakedve. Úgy érzi, a diáknak jót tennie a terápia után, ha lenne egy cél, amit teljesítenie kell.

A panaszolt ezzel szemben azt mondta,

hogy nem akar magántanuló lenni, semmihez sincsen kedve, céljai sem nagyon vannak, bár később azt is mondta, hogy szeptembertől esti iskolába szeretne majd menni.

A tárgyalás során az is kiderült, hogy a három hónapos terápia Sri Lankán augusztus végén (augusztus 26.) ér majd véget. Ez megnehezíti, hogy Áron levizsgázzon, hiszen alig néhány nap maradna az évkezdésig, ráadásul az osztályozóvizsgák időpontjai lehet, hogy augusztus 26-án lesznek esedékesek.

Az Iskolabíróság olyan irányú kérdéseket is feltett, hogy hogyan képzelné el a panaszolt és édesapja a felkészülést a vizsgákra, mitől sikerülne ezúttal letenni azokat a vizsgákat, amelyeket egy hónappal ezelőtt a tanuló nem tett le. Ezekre a kérdésekre az Iskola-bíróság azt az egy választ kapta, hogy a terápia után a diák hozzáállása egészen más lesz, akkor majd motivált lesz.

Az Iskolabíróság javasolta, hogy a panaszolt esetleg két részletben tegye le a vizsgáit – néhányat a terápia kezdete előtt, a többit pedig augusztusban. De se a diák, se az édesapja nem igazán reagáltak. Összességében a tanuló egyáltalán nem volt együttműködő a tárgyaláson; semmi féle hajlandóságot nem mutatott bármiféle közös gondolkodás irányába.

Határozat: A másodfokon eljáró Iskola-bíróság helybenhagyja az elsőfokú Iskola-bíróság határozatában kiszabott „kizárás” büntetési fokozatot, és a diákot a Közgazdasági Politechnikumból eltanácsolja. Az Iskolabíróság tehát nem támogatja, hogy az iskola teljesítse a szülők kérését, miszerint a tanuló magántanulói státuszt kapjon. A másodfokon eljáró Iskolabíróság módosítja az elsőfokú Iskolabíróság határozatának hatályba lépési időpontját, és azt

2013. április 26. napjában határozza meg.
Indoklás: Az Iskolabíróság értelmetlennek látja, hogy a panaszoltat belekényszerítse újra vizsgahelyzetekbe. Mivel erre az év végi bizonyítványra a diáknak nem lesz szüksége a jövőben, a Bíróság úgy gondolja, hogy nem érdemes tovább gyötörni a tanulót a vizsgákkal (és a tanári kart a vizsgáztatással). Ha a terápia sikeres lesz, akkor remélhetőleg a panaszolt tovább folytatja/újrakezdje középiskolai tanulmányait – függetlenül attól, hogy ezt az évet elvégezte-e. Ha pedig mégsem lenne olyan sikeres a terápia, hogy a tanuló munkaképes állapotba kerül, akkor meg végképp fölösleges sok-sok vizsgára kényszeríteni a három hónapos terápia után.

2013. április 29.

Órai magatartás¹

Időpont: 2013. 04. 30.

Bírók: Fenyves Boglárka, szülő, Tóth Zenkő diák, Surányi Anna tanár

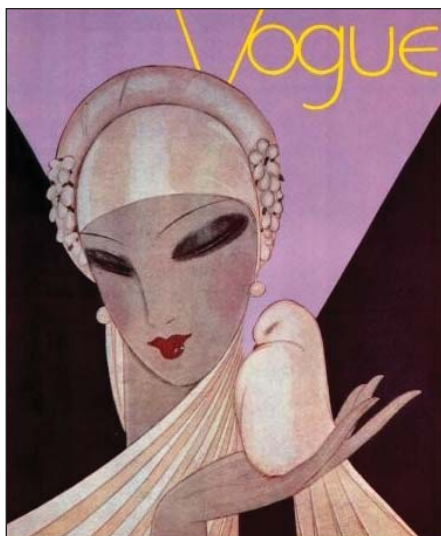
A panaszolt: egy tizedik osztályos tanuló

A panaszosok: a társadalomismeret tanár és az angoltanár

Résztvevők: a két panaszos szaktanár és az egyik osztályfőnök.

Előzmények: A panaszoltat két szaktanár bepanaszolta az Iskolabíróságon, mert nem dolgozik az órákon, az angolórákba „hangosan, magyarul szól bele. Ilyenkor többnyire leállíthatatlan, a probléma csak akkor szűnik meg, ha kiküldöm az óráról” – írja az angoltanár a panaszban. Panaszskodik a hangnemre is, amit a panaszolt használ, amikor szabotálja az órát. A társadalomismeret tanár amiatt fordult az Iskolabírósághoz, mert a diák „nem dolgozik az órákon, felszerelése nincs és folyamatosan zavarja a körülötte levőket. Figyelmeztetésre nem reagál, mindig má-

2. Angolból legalább 63%-os (3-as) dol-

gozatokat kell írnia minden alkalommal, ha ez nem sikerül, akkor újra kell írnia a dolgozatot – addig, amíg nem éri el a 63%-ot.

3. Egy kiselőadást kell tartania a fociról angolórán.
4. Mostantól heti három fogalmazást kell beadnia az angoltanárnak.
5. A panasznak visszahíváson kell megjelennie június 5-én (szerda) 16:30-kor. Amennyiben a fent kijelölt feladatokat nem sikerül teljesítenie, az aktuális fegyelmi fokozata szigorúbbá minősülhet az Iskolabíráóság döntése alapján.

Az Iskolabíráóság javasolja, hogy a tanuló keresse meg az iskolapszichológust, hogy elkezdjen arról gondolkodni, mit szeretne az életétől, ezért mit kellene tennie, és hogy kapjon segítséget, hogy be tudjon illeszkedni egy közösségbe.

Indoklás: A panaszzal év elején szerződést kötöttek az osztályfőnökök. A szerződés szerint a tanuló vállalta, hogy jegyzetelni fog, megírja a háti feladatokat, hogy dolgozik az órán, és egyéb olyan fel-

adatot, ami minden diáknak kötelessége. A szaktanárok visszajelzései alapján ezeket a diák nem igazán tartotta be. A magatartásfüzetét egy tanár sem látta. A panaszt azt mondta, nem látta semmi értelmét, szerinte ez „hülyeség”. Azt nem értette meg, hogy a szerződésben leírtakat ő vállalta, hiszen aláírta a szerződést, és így más súlya van annak, ha ezeket nem tartja be. Ráadásul ha szeretné, hogy a továbbiakban mások együttműködjenek vele, akkor neki is muszáj lesz betartania azt, amit ígér.

Ami az angolt illeti, a tanuló egy ideje lekerült egy gyengébb csoportba, mert nem sikerült teljesítenie azt, amit a szintjének megfelelő csoportban kellett volna. Ez nagyon bosszantja őt (talán ezért viselkedik olyan szörnyűen az órákon), mert szerinte jól tud angolul. A szaktanár állítása szerint már alapszavak sem jutnak eszébe, hiszen állandóan magyarul beszél az órákon.

2013. május 2.

Időpont: 2013. 05. 07.

Bírók: Dr. Melegh Mónika szülő, Litványi Bence diák, Surányi Anna tanár

Órai magatartás²

A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztvevők: a panaszos ofők, a panaszolt édesanyja és egy osztálytárs édesapja

Előzmények: A panaszolt az osztályfőnökök meglátása szerint az elmúlt időben kezelhetetlenül viselkedett az órákon, hangoskodással, beszélgetéssel, szabályszegésekkel zavarta az órákat. Leginkább vicces megszólalásaival teszi tönkre az órák rendes lefolyását.

A tanulóknak kellett magatartásfüzetet vezetnie az első félévben. Addig a néhány hé-

tig, amíg ezt vezette, az egyik panaszos szerint jobban viselkedett, de néhány hét után a panaszt nem vezette már a füzetet.

Mielőtt az Iskolabírószághoz fordultak volna, az osztályfőnökök több szaktanárral beszéltek, akik megerősítették az osztályfőnökök tapasztalatait. A diákkal is többször leültek beszélni, sok péntek 6. órát szántak arra, hogy megbeszéljék, mi a probléma, és próbáljanak megoldást találni, de mivel az erőfeszítés hiábavaló volt, úgy döntöttek, az Iskolabírószághoz fordulnak.

Tárgyalás: A panaszismertetés után az Iskolabírószág úgy érzékelte, hogy a panaszt tisztában van azzal, miért került a bíróság elé. Tudja, hogy társadalomórákon és osztályidőnkön rosszul szokott viselkedni. Ki is kellett őt küldeni néhány óráról. A tárgyalás során az ofők arról számoltak be, hogy a panasztal sokat beszélgettek arról, hogyan kellene viselkedni az iskolában, az órákon, de a beszélgetések nem vezettek sehova. Igaz, hogy amíg a tanuló vezette a magatartásfüzetet, kicsit jobban működött az órákon, de ez az időszak igencsak rövid volt.

A diák nem bírja megállni, hogy ne mondja ki az összes vicces dolgot, ami éppen eszébe jut – akár óra közben. Elbeszéléséből az is kiderült, hogy kisebb csoportban jobban tud működni, mint nagy közösségben. Ugyan tudja, hogy nem jó, ahogy viselkedik az órákon, mégsem tud uralkodni magán. Az osztályfőnökök elmondásából azt is megtudtuk, hogy szeret arra hivatkozni, hogy neki „papírja van”, ezért nem tud úgy viselkedni, ahogy kellene. Ennek ellenére a fejlesztő foglalkozásokon sem tudott normálisan működni – ott is többet viccelődött a kelleténél, ezért a fejlesztőpedagógus kénytelen nem tudta párban foglalkoztatni, így csak két-hetente tud járni a foglalkozásra.

A panaszt megnyilvánulásaiból azt is megtudta az Iskolabírószág, hogy ahhoz van hozzászokva, és ezt is tartja normálisnak, hogy ő dönti el, mikor mit és hogy csinálhat.

Határozat: Az Iskolabírószág döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. 01. 15. Mellékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabírószág határozatában arra is kötelezi a panaszt, hogy magatartásfüzetet vezessen a 2013/2014-es tanév első félévének végéig. Ebbe minden órán bele kell írnia, hogy viselkedett az adott órán, mit csinált. Ezt minden óra végén a tanárral alá kell íratnia, és a füzetet az osztályfőnökök időről időre fogják ellenőrizni.

Az Iskolabírószág javasolja, hogy ez a füzet akkora legyen, hogy beleférjen a farzsebébe – reménykedve abban, hogy így nem fogja otthon hagyni.

2. Azon kívül, hogy hogyan viselkedett és miket csinált az órákon, a panasztalnak minden nap le kell írnia egy olyan helyzetet, amikor nehéz volt jól viselkednie, és azt is, hogy hogyan sikerült vagy hogyan próbálta ezt megoldani. Ezt alá kell íratnia az egyik osztályfőnökkel.

Az Iskolabírószág arra biztatja a diákot, hogy ha úgy érzi az órán, hogy ki kell menne néhány percre, mert nem bír tovább ülni, akkor ezt tegye meg – helyett, hogy zavarná az órát.

Indoklás: Az Iskolabírószág úgy látta, hogy a tanuló igyekezett együttműködő lenni a tárgyalás során, végig figyelt, időnként magától is hozzászólt a beszélgetéshez. Az Iskolabírószág úgy érzékelte, hogy ugyan igyekszik jobban viselkedni, de amikor ott ül az órán, minden kontrollt elveszít. A Bíróság abban próbál segíteni a diáknak, hogy tudatosítsa a nehézségeket, amikkel találkozott, és találjon stratégiát arra, hogy

ezekkel hogyan tud megküzdeni. Így talán egy idő után sikerül majd megvalósítania azokat a pozitív lépéseket, amiket egyelőre csak megfogalmazni tud.

2013. május 9.

Órai magatartás³

A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztvevők: a panaszosok, egy osztálytárs édesanyja és egy másik édesapja

Előzmények: A panaszolt az osztályfőnökök meglátása szerint az elmúlt időben kezelhetetlenül viselkedett az órákon, hangoskodással, beszélgetéssel, szabályszegésekkel zavarta az órákat – többször nem oda ül, ahova az ültetési rend szerint kellene.

Mielőtt az Iskolabírószághoz fordultak volna, az osztályfőnökök több szaktanárral beszéltek, akik megerősítették az osztályfőnökök tapasztalatait. És természetesen a panaszolttal is többször leültek beszélni, mielőtt megírták volna a panaszt.

Tárgyalás: A panaszismertetés után az Iskolabírószág úgy érzékelte, hogy a panaszolt tisztában van azzal, hogy miért került a bíróság elé. A tárgyalás során az ofők arról számoltak be, hogy a tanuló sokszor nem ott ül, ahol kellene ülnie, helyette a barátnői mellett foglal helyet. A diák bevallotta, hogy szívesebben folytatja a szünetben elkezdett beszélgetéseit a barátaival az órán, mint hogy a tananyagra

és a tanárra figyeljen. A panaszolt megnyilvánulásából az derült ki, hogy ahhoz van hozzászokva, és azt is tartja normálisnak, hogy ő dönti el, mikor mit és hogy csinálhat. Ennek kapcsán az Iskolabírószág próbált a szabályok fontosságáról beszélgetni vele, azonban ő erre nem volt vevő. Azon kívül, hogy szerinte a szabályok rosszak, semmi mást nem tudott mondani. Arra a kérdésre, hogy szerinte miért fontosak a szabályok, nem tudott/akart mit válaszolni.

Határozat: Az Iskolabírószág döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. 01. 15.

Mellékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabírószág határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy az összes órán oda üljön, ahova az ültetési rend szerint ülnie kell.
2. A határozat átvételétől számított egy héten belül a panaszoltnak háromoldalas szöveget kell írnia arról, hogy mi az, hogy szabály, és miért fontos a szabályokat betartani. Ezt az írást az Iskolabírószág tanárbírójának kell leadnia.
3. Magatartásfüzetet kell vezetnie a 2013/2014-es tanév első félévének végéig. Ebbe minden órán le kell írnia, hogy szegget-e meg szabályt az adott órán, és ha igen, melyiket. Ezt minden óra végén a tanárral alá kell íratnia, valamint a füzetet az osztályfőnökök fogják ellenőrizni.

Amennyiben az osztályfőnökök úgy látják, hogy a panaszolt nem vezeti a magatartásfüzetet, a tanulónak újra meg kell jelennie az Iskolabírószág előtt.

Indoklás: A panaszolt nem volt nagyon együttműködő a tárgyaláson. A Bíróság kérdéseire ímmel-ámmal válaszolt, akkor is leginkább tömondatokban. Ugyan úgy tűnt, érti, hogy a tanároknak problémát okoz az órákon, de nem volt hajlandó különösebb erőfeszítést tenni annak érdekében, hogy a probléma gyökerét közösen feltárjuk, és

próbáljunk közösen megoldást találni rá.
2013. május 9.

Órai magatartás⁴

A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök

Résztvevők: a panaszosok, a panaszolt édesapja és egy osztálytárs édesanyja

Előzmények: A panaszolt idén már egyszer az Iskolabíróság elé került, mert az informatikatanára osztályfőnöki megerősítéssel bepanaszolta, amiért túl sokat beszélget az órán, és ezzel zavarja a többiek munkáját. A tanuló a jegyzőkönyv szerint a tárgyaláson együttműködő volt, de úgy tűnik, hogy mindazt, amit elméletben megért, nem sikerül a gyakorlatba átültetnie. Az elmúlt hetekben újra előkerültek ugyanazok a problémák, amik miatt a panaszolt decemberben az Iskolabíróság elé állt.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság ismertette a panaszt. A testület úgy érezte, hogy a panaszolt tisztában van azzal, hogy miért került a bíróság elé. Tudja, hogy nem kellene annyit beszélnie, de nem bírja megállni, hogy ne mondjon mindent a mellette ülőnek, ami csak eszébe jut. Ráadásul mindezt időnként annyira hangosan teszi, hogy azzal zavarja az órát.

A tárgyalás során a bíróság rákérdezett arra is, hogy sikerült-e az előző határozatban szereplő feladatokat elvégezni. A diák ugyan válaszolt rá, és a feladatok egy része rendben is van, de ami a közösségépítő feladatokat illeti, az erről szóló beszámoló eléggé zűrös volt. A tanuló próbálta a tanárookra fogni, hogy miért nem csinálta meg ezeket a játékokat, de végül kiderült, hogy nem készült ezekre egyáltalán, és sikerült „megúsznia” ezt a feladatot.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt a szigorú megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. 01. 15. Mellékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:

1. Az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy ún. gondolatfüzetet vezessen a 2013/2014-es tanév első félévének végéig. Ebbe a diáknak minden órán be kell írnia mindazt, amit órán az osztálytársaival oszt meg. A füzetet minden óra után alá kell íratnia a szaktanárral. A füzetből a tanuló minden héten egy osztályidőn felolvas néhány szösszenetet.

2. A panaszoltnak minden órán (társadalom, matek, informatika, angol, művészet, természettudomány, földrajz, alkotás, ének) kell egy közösségépítő játékot levezényelni az év végéig.

3. Visszahíváson kell megjelennie 2013. szeptember második felében, hogy beszámoljon arról, hogy sikerültek a közösségépítő játékok.

Indoklás: Az Iskolabíróság úgy látta ugyan a panaszolt sok olyat mondott, ami az együttműködési szándékáról tanúskodott, mégis ahogy beszélt, és hogy nem nézett soha a kérdező bírő szemébe, nem volt elég meggyőző a bíróságnak.

A tárgyalás során a tanulóval beszélgetett a bíróság arról, hogy mit tudna csinálni ahelyett, hogy mindent, ami eszébe jut, hangosan megossza a mellette ülővel. A panaszoltnak nem sok ötlete volt, de felcsillanta a szeme a bíróság azon ötletére, hogy írja le a gondolatait ahelyett, hogy kihangosítja ezeket.

2013. május 13.

az Iskolabíróság nevében Surányi Anna

Kedves Déja Vu osztály!

Az Iskolabíróság nevében sajnáljuk, hogy az előző Poligráfban a Déja Vu osztály tárgyalásáról szóló jegyzőkönyv és határozat nem név nélkül jelent meg.

Anna

Sziasztok,

Borbáth Kati vagyok, pszichológus, májustól elérhettek a suliban. A Pszichoszobában megtaláltok, nyugodtan keressetek meg mindenféle problémával:

- ha van személyes, családi, kapcsolati kisebb-nagyobb kérdésetek, problémátok;
- ha önismereti, párkapcsolati helyzetben vagytok éppen elakadva;
- ha nehezen szánjátok rá magatokat reggel, hogy felkeljete, bejőjete a suliba;
- ha nem szívesen beszéltek a többiek/tanár előtt;
- ha szívesen fejlesztenétek tanulási technikátokat;
- ha szívesen részt vennétek az osztályközösséget formáló kalandban;

• ha van kedvetek önismereti műhelymunkába kezdeni néhány másik társatokkal együtt;

• ha van kedvetek „Mindlab” műhelyhez csatlakozni és kiscsoportosan izgalmas logikai társasjátékokat megismerni,

- vagy egyszerűen csak szeretnétek pszichológussal beszélni a dolgaitokról, akkor várunk benneteket személyesen vagy e-mailben is akár

kborbath@poli.hu

* * *

Kérdezz! Felelünk!

Szeretnénk útjára bocsátani egy új kezdeményezést, amivel talán tudunk segíteni azoknak a tanulóinknak, akik tele vannak kérdésekkel, de valami miatt nem merik feltenni, vagy nem találják a megfelelő embert, akit kifaggathatnának.

A könyvtár előterében elhelyezünk egy zárt dobozt, amibe bárki bedobhatja NÉVTELENÜL vagy egy jeligével a kérdéseit.

Ezeket Borbáth Kati és/vagy Fancsaliné Nagy Marianna fogják megválaszolni a Poligráf Kérdezz – Felelünk rovatán keresztül.

Bármilyen témában kérdezhetek, legyen az önismeret, tanulás, magánélet, egészségügy, barátság vagy párkapcsolat, szexualitás, drog, alkohol stb.

Nincsenek tabuk!

Várjuk a kérdéseiteket!

Kati és Marianna

About Turkey

My name is Fanni Deuringer and I attended the final meeting of the Comenius Short Movie program in Gerze, Turkey.

We arrived with the bus in the morning and everyone went home with their host families. Mine lived in another town, called Sinop. Her family was really nice, their house was flawless, but they couldn't really speak English. That day the Comenius team met in Sinop, and we had a lovely evening, everyone got to know each other. In the next days we were in the school, listening to some presentations, had some free time, had parties at night – I find it really funny and nice that kids in Turkey are not only dancing to pop music, but also to some traditional Turkish songs, which I enjoyed very much- and just enjoyed the great hospitality of the Turkish people. I personally find it amazing how nice Turkish people are. There wasn't one time that they didn't ask if we were hungry, thirsty, tired and so on. We also had to paint a mural on a wall in Gerze. The topic was: "The world without would be like this". We planned the painting in Hungary, so that they can arrange how the paintings are going to be painted on the wall. I really enjoyed painting, although we had some difficulties deciding what colours we should use. We didn't finish the painting, so we had to use another afternoon for the finishing. We had a trip to Erfelek waterfalls, where we were going to have a picnic, but sadly it was raining. Despite the rain, we had a great time there, it is an outstandingly beautiful place, and the people just made it nicer. We also went and planted some trees, but unfortunately the weather made this also a bit difficult. After these wonderful days that I have enjoyed so much I cannot describe in words, we had to say goodbye to our new Turkish friends, and go to Cappadocia for 2 days.

I think Cappadocia is a great place. When we woke up on the bus, a tour guide greeted us, and said that she was going to make us tired that day. At that point, I was very excited, but after going to a lot of beautiful places and not staying there, I started to get a little bit nervous, because I wanted to enjoy the beautiful valleys. This day passed and we arrived to our hotel, where we couldn't wait to get some sleep. The next day we talked to our tour guide, and arranged that we can stay a bit longer at each destination. We went to an open-air museum, where we had 2-3 hours, and finally we got to make a trip into the creatures of ancient civilizations and nature. Those few hours were incredible.

After Cappadocia we drove to Istanbul, where we had to say goodbye to the other nationalities. We stayed in Istanbul for a one and a half days, and then flew back to Hungary.

I have to say, that this was a great experience because I've had some stereotypes of Turkish people, but now I have changed my mind completely. This journey was so lovely, joyful, beautiful, and inspirational that I still listen to some of the traditional musics, and eat olives for breakfast. I really miss the people that I made friendships with, and hope to see them soon.

Deuringer Fanni (CarpediM)

11 days in Wonderland

We hadn't even left the country,
when Ábris' food was taken away already.
The time we reached Vienna airport's gates,
My blog was ready to read,
it was really up to date.

We flew here, flew there
the meal was awesome everywhere.
I fell in love with Istanbul,
,cause there everything is super cool.
Cats, cars, cats, cars, chador.

„Szia Pista, csere bere van”,
Enchanted lamp? OMG, I want one.
Hagia Sophia, Grand Bazar and so on,
We ate as much as a moron.
Cats, cars, cats, cars, chador.

Gerze, Sinop, dolphin,
the Hungarian group is painting the mural,
(and fighting)
Atatürk has the power,
he could be the One, and no other.
Atatürk, Atatürk, Atatürk, chador.

Trips to Erfelek, and also to Cappadocia,
10 minutes to take pictures, and nothing
rhymes with Cappadocia...
To these things I will always remember,
Oh and of course, see you in September!
Atatürk, Atatürk, Atatürk, chador.

'Teşekkür ederim!' It was fantastic! Istanbul, where everybody, always remind me not to get lost, all together we saw lots of 'cami' (mosque), hundreds of fisherman, both on ships, and the edge of bridges, thousands of vendor who wanted to sale perfume, water, fishes, sweets, and Atatürk souvenir, - of course you can bargain. - Once we found a shop, there were many Turkish traditional music instrumentum. the shop assistant let us try them. It was terrible, but when he played on them...

After Istanbul, we travelled by bus in the whole night to Gerze. We arrived in the morning. My host, Cengiz and his muther took me to their home near to the sea by taxi where his father was already waiting for us. The parents didn't speak English, so Cengiz translated him: <<My house, your house>> I got Cengiz' room. I was tired, so I lay down... I remember all minutes which was spent in Turkey.

Since we arrived to Gerze, there was bad weather. Although nobody carred about it. I swam in the Black Sea thanks to a command: <<Please, just don't think!>>. It was unforgettable and cold.

All night we danced in Lila caffe bistro. We learnt Turkish dance and did it all together. We never slept enough. Yes, every morning was full with yawn, and we couldn't keep our eyes open neither while having breakfast. which was like many kind of jam, home-made bread, cake, pasta, ayran - if you don't know, you must try it - Turkish tea, vegetables, and meat. The dinner was bigger.

We walked a lot. It was great time to talk. I really wanted to learn his language, so sometimes we stop, and he taught me some new current word like 'sürük' which means snail, 'aşk' which means love, etc. Once Cengiz wasn't there, but that wasn't problem, his father could explain that Cengiz' grandmother live in the next village, after he taught me the first five number in Turkish language.

There was a long wall, where every country had to paint a picture. I was surprised when heard this, and happy to work on it. I souldn't. That was my destiny. I hurt almost everybody by being bossy.

Last I would like to tell that the Turkish girs are 'çok güzel', I think we made friend with Italy and everyone from Turkey we met. I like Gerze, and Synop, and the programs and sprots too. Kappadokya was beautiful. Do I miss them? Evet.

Mrs Nordic

Lukács Laura (MannA)

Nagy Ábrahám (HaRibó)

My Journey to Turkey

It began two years ago. One of my English teachers, Rob, came to me and said “Do you want to join?” Of course! For a guest I got Yagmur. Here is where everything started... First day we arrived to Istanbul which is so crowded and teeming. I could use all of my senses. Those fragrances, colors; it's like a new world. After spending two days there we took the road to Gerze. Behind us knowing the eleven hours way, we got off the bus and give our hugs to the host families.

First day all of the students went to Sinop which is a town next to Gerze. It was really nice and It was good to meet with the others. We stayed with the hosts for five days and during in this period we had a lot of fun. We were in their school to watch presentations, because every country had to make a presentation and a film too. The titles were a “Day in School ; the Butterfly Effect. For” me, it wasn't that interesting, or easy topic. One day we went to a forest for a pique-nique. Those who wanted to climb up, they could go up to the waterfall' a top. It has twenty-four levels! My favorite program was, when every country had to paint their own murals. Before the trip we had to send our picture to the Turkish teachers .They draw it up the a big-big wall and when we arrived, we had to finish it. Here is the result.

Féniász Vera (HaRibó)

11 awesome days in Turkey

We have just came home from a really far, but gorgeous country: Turkey. We spent there 11 days of fun, joy, work and amazement. Our first destination was Istanbul, which is a huge city and it's population is almost two times bigger than Hungary's! I, personally had never been to such a big city before, and found that really beautiful and interesting.

Oh, I forgot to tell you about our flight. First of all, one of us almost missed the check-in... But luckily he didn't. After that, we took the first plane to Vienna airport which was as big as a city. On the next plane to Istanbul we got food!! That was the best part of our flight.

Arriving to Istanbul, it took us an hour to get to the city centre where our hostel was. We took the metro and the tram, and well... the public transport is quite different from ours. The metros and trams are very modern, but they are always crowded, we could hardly fit in.

After the long, exhausting journey, we finally arrived to our hostel which was somewhere really near from Hagia Sophia and the Blue Mosque. When we passed these buildings, I couldn't believe my eyes. Never had I seen such beautiful creatures and they were so big and so close to each other. So after our accommodation, we went to walk around in the city, which was still inexplicably beautiful.

On the second day we had a whole day to walk around. So our main destination was the big bazar. It wasn't that surprising, but still strange and funny, that a lot of venders could say some Hungarian words. After the shopping we went to Taksim, the shopping-part of the city and did some shopping, like real tourists.

We had one more day in Istanbul before we got on the bus to Gerze. We visited the grocery-bazar and obviously eat a lot.

After a long long (12 hours!) journey we arrived to Gerze, the scene of the Comenius project. We had some time to get to know our host family, have breakfast (Turkish mothers are really good cooks and they always fed us till we were so full, that we couldn't eat anymore) and take a nap before we went to see Sinop, the country town of Sinop region. It was really beautiful, especially the harbour, where we saw dolphins.

On Monday, we started the real work. We saw some presentations made by different countries, and really interesting movies as well. In the afternoon, we started to paint the wall facing the sea. It was also the part of the project. Every night we went to a place called Lila café, which is near the seaside, where we danced a lot. I really enjoyed watching Turkish guys dancing, which I call the bird – dance.

Our other days were quite the same, but we really enjoyed our stay in Gerze, and Turkish students and parents are the best hosts ever.

On Thursday night, the international delegations left Gerze in tears, but with lots of beautiful memories. The next destination was Kapadokya.

After a 10 hours long journey we arrived to Kapadokya. The valleys were really beautiful, and we saw gorgeous rock – houses. The only problem was the guide, who couldn't speak English and gave us only 10 minutes to take photos, and that was all. The second day was better, because we were given much more time, and we could climb rocks as well. It was awesome.

After that, we arrived to Istanbul again. For me it felt like going home, and actually it was really great to do everything that we couldn't do at the beginning of our vacation. The only bad part of our stay was that we really missed our Turkish friends and we were homesick as well, so we arrived to Budapest with really good experiences and adventures.

After all, I think that was the best Comenius meeting I've ever taken part in.

Vidák Anna (MannA)

Látogatás a Holokauszt Emlékközpontba

Nem tudom, miért, de miközben a Bibliáról tanultunk órán, nem csak érintőlegesen beszéltünk a zsidóságról, hanem egyre inkább belementünk a témába. Nem csak az akkori helyzetük miatt, hanem arról is sok szó esett, hogy most mi van velük. Persze ezzel együtt elkerülhetetlen volt az, hogy a holokauszt borzalmairól is beszéljünk. Erről már előtte is elég sokat hallottam, és továbbra is képtelen vagyok felfogni, hogy magukat civilizáltnak mondó emberek hogyan képesek ilyesmire. Azonban sosem mentünk bele ilyen részletesen senkivel (lévén, hogy töriből még nem jutottunk el idáig).

Az, hogy beszélünk róla, talán nem is szörnyű annyira, mint ha magam előtt látom a történeteket – bármilyen kicsi részét. Épp ezért nem különösebben kerestem képeket, videókat a dologról külön. Azt hiszem, nem mertem. Tudtam, hogy ha egyszer elkezdem nézegetni, akkor nem fogom tudni levenni róluk a szemem, és a képek menthetetlenül beleégnek majd a tudatomba. Persze láttam ezt-azt könyvekben, múzeumban, de az igazán durva képekig sosem jutottam el. Szóval nem kicsit sokkolt az, amit például órán néztünk. De amúgy semmi bajom nem volt vele... mármint azzal, hogy megnéztük azt a filmet. Hiszen tudnunk kell róla.

Ezek után amikor felvetődött, hogy menjünk el a Holokauszt Emlékközpontba, az első, belső reakcióm az volt, hogy NEM! Nem fogok elmenni. Semmi szükségem rá, hogy még egy délutánt kisebb-fajta depresszióban töltssek. De ez csak egy tizedmásodpercig volt bennem, aztán már én is feltettem a kezemet, hogy igen, szeretném megnézni az emlékközpontot. Hiába, bennem is bennem van az a kíváncsi-

ság, ami egy kicsit mindenkiben él a borzalmas dolgok iránt. És egyébként is érdekel a téma, még ha a látványt nem is nagyon bírom idegekkel.

Szóval az időpont hosszas tologatása után végre elindultunk. Nagyon meleg volt, hétágra sütött a nap. Ennek nagyon örültem, hiszen egy ilyen kiállítás után sokkal jobb verőfényes napsütésre kijönni a föld alól, mint egy borús, amúgy is nyomasztó világba visszatérni.

Már akkor lenyűgözött a hely, amikor beléptünk. Az udvarnak vagy minek van egy légköre, nem is tudom, milyen... Mindenhonnan árad az emlékezés. Rögtön elkezdtek tanulmányozni az üveglapokra írt neveket. Mind egy-egy magyar áldozatot takar. Láttuk, hogy mennyire sok van belőlük, azonban mégis akkor döbbsentünk meg először, amikor azonos családnevű embereket láttunk. Gyakran négyet-ötöt is. Tudtuk, hogy rengeteg az áldozat, azt azonban mégis megdöbbenő volt látni, hogy valóban egész családok veszttek oda.

Nem tudom eléggé csodálni azt, ahogy az idegenvezető, Teo végigkalauzolt minket a tárlaton. Nyilván nem először csinálta, de fogalmam sincs, hogy hogyan képes arra, hogy időnként elmosolyodva, lelkesen tudjon beszélni erről az egésze-ről.

Már fent volt arról szó, hogy az egész tárlat elrendezésének, a „dekorációnak” is fontos szerepe van, nem véletlenül van úgy, ahogy. Például a hat oszlop a hatmillió zsidó áldozatot, ebből a hatszázezer magyart jelképezi. Alapból az, hogy a kiállítás lent van a föld alatt, már kicsit nyomasztó. Erre még rátesz az, hogy nem igazán van világítás a legtöbb részen, és a falak is sötétszürkék. Kivéve az az egy, amelyen fehér csíkok futnak. Az egyik első

„feladvány” volt, hogy gondolkodjunk el azon, mit jelentenek ezek a vonalak. Én végig próbáltam kitalálni, de csak akkor jöttem rá, amikor odáig jutottunk, hogy néhány véget ért... Ezek valójában életeket jelképeztek. A tárlat végére alig néhány maradt belőlük.

Az is számított, hogy a termék egymáshoz képest lejjebb vagy feljebb helyezkednek el. A legmélyebb az volt, ahonnan már nincs visszaút – az emberi méltóságtól való megfosztás terme.

Mindegyik teremnek volt egy-egy neve, amilyen téma köré csoportosult. Az első még teljesen ártalmatlan volt, a zsidók életét mutatta be, hogy hol hányan éltek, és arról számolt be, hogy a 19. században egyre több jogot kaptak, és egyre jobban be tudtak illeszkedni a társadalomba. Vidám zsidó zene szólt a zsidó esküvőkről szóló film alatt. Aztán elindultunk.

Egy folyosón mentünk végig, ahol lábdobogást lehetett hallani. A következő terembe érve megnézhattuk, hogyan kezdték el kiközösíteni a zsidókat. A holokauszt kezdeteit. Én ott lepödttem meg először, amikor a plakátokat nézeget-

tük. „Anyá, ugye keresztény boltba megyünk vásárolni?” „A zsidó nép, nem valás!” és más effélék. A legdurvább (legalábbis számomra), azt hiszem, a „Miki eger? Nem, zsidó patkány!” feliratú volt, ami egy átrajzolt Miki egeret ábrázolt zsidó arccal, hatágú csillag alakú gombokkal és sarló-kalapáccsal a kezében. Itt már voltaképp az állatokkal tették egyenlővé a zsidókat, és mivel a vallásodat megválaszthatod, de a származásodat nem, amikor azt mondták, hogy ők tulajdonképpen egy nép, már nem tehettek semmit.

A következő terem a kifosztás terme volt. Erről már anyától is sokat hallottam. Ő Kalocsán született, és a nagymamája mesélte, hogy bizony tőlük is vittek el zsidókat, akiknek a holmijait aztán széthordták a szomszédok. Ha pedig valaki véletlenül visszajött, akkor az nem kapott visza semmit.

Ezek után következtek a tényleges holokausztról szóló termek. Kezdve azzal, hogy sárga csillagot kellett varrniuk a ruhájukra. Folytatva a gettósítással, a kitelepítésekkel és Horthyval. Róla eddig nem tudtam túl sokat, azt főleg nem, hogy ennyire védte a zsidókat az elején, de nem bírta volna ki még egy pár hónapig? Hiszen ők bíztak benne. És bár tőlünk vittek el őket utoljára, az mégiscsak rekord, hogy alig pár hónap alatt majdnem az egész országot sikerült kiűriteni. Az ismerősen sok ember!

Innen mentünk tovább az emberi méltóságtól való megfosztás termébe. Ez volt a legmélyebben, sőt, a mennyezet is alacsonyabb volt itt. Itt már a képeken is látszott, hogy milyen szörnyűségek történtek. A csontsovány emberek, halottak, sérültek mindenütt. Egy videó, amiben megalázták a zsidókat. És ennél csak rosszabb lett.

A következő terem szólt a halálról.

A fotósorozat, ami a beregszászi transzport útját mutatja be, nagyon hatásos volt. Főleg az információkkal kiegészítve, amiket Teo hadart el a képekhez. Még mindig előttem van Mengele eszelős vigyora. És ő ráadásul megúsza! Elmenekült valahová, és boldogan éldegélt. Nem értek egyet a halálbüntetéssel, és nem tudom, hogyan kellett volna büntetni azokat, akik részt vettek ebben a mészárlásban. De hogy mind büntetést érdemeltek volna, abban biztos vagyok.

A „gondolkodós-leülős” terem kihagyásával elérkeztünk ahhoz, ami arról szól, hogy hogyan mentették meg az embereket, és mit kaptak a náci vezérek. Sokakat felakasztottak. Egy videó arról, hogyan nyíltak meg a haláltáborok kapui, hogyan osztanak ételt a kevés túlélőnek. Hogyan szállítják el a holtakat.

A zsinagógát sajnos nem tudtuk megnézni, csak bepillanthattunk. De enniből is látszott, hogy gyönyörű. Ami nagyon megmaradt, az a középén álló, gyönyörű zongora. Tudom, furcsán hangzik, de nekem, aki nyolcadik éve zongorázom, nagyon sokat jelentett. Egyszer szeretnék majd egy ilyenén játszani. Jó volt, hogy ott állt bent, mert nagyon megnyugtató, és segített visszatérnem ebbe a napsütéses, a saját kis gondjainkkal teli világba.

Ez persze nem jelenti azt, hogy ne lett volna rám hatással a kiállítás. Elgondolkodtatott, kicsit talán megrémisztett. Mindenképpen nagy benyomást tett rám. Mégsem fogadtam annyira rosszul, amennyire vártam. Azt hiszem, ehhez az is hozzájárult, hogy az elején olyan gondosan előkészítették az egészet, leírták a kort, a zsidók társadalmi helyzetét előtte, és hasonlókat. Meg persze az is, hogy órán is volt már szó ilyenekről. Mégis eltartott

egy ideig, amíg sikerült visszaállnom arra, hogy mi élünk, és minden király. Valahányszor ilyesfajta borzalommal szembe-sülök, mindig elgondolkozom azon, hogy mennyi értelme van annak a dilemmának, hogy mit vegyek fel, vagy hogy hogy mondjak le egy fontos találkozót, hisz ez semmi a holokauszthoz képest. De ezek a gondok általánosak és megoldhatóak. És azt hiszem, csak örülhetünk, hogy utóbbi miatt nem kell aggódnunk manapság. (Remélem.)

Emlékszem, mikor még általánosban Radnótit tanultuk. A tanár nagyon szerette a verseit (én is, de nem neki sikerült megszerettetnie őket velem), és sokat mesélt arról, hogy őt is elvitték, és hogy halt meg. Akkor, ötödikesként, kis híján elsírtam magam. Aznap nagyon összeveszttem valamin anyukámmal. A házunktól pár utcányira kirakott a kocsiból, hogy akkor most menjek haza gyalog, és gondolkodjak. Nagyon össze voltam zuhanva. Aztán eszembe jutott Radnóti, hogy neki mennyire rossz lehetett, és hogy nekem annál még mindig sokkal jobb, és így máris nem láttam annyira rossz színben a dolgokat, és anyával is meg tudtuk beszélni a problémát, mikor hazaértem.

Egyáltalán nem bántam meg, hogy eljöttem. Szerintem mindenkinek tudnia kéne ezekről a dolgokról. Ha jól tudom, a németek nagyon nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy mindenkinek elmeséljék és bemutassák a holokausztot, ezzel remélhetőleg hozzájárulva ahhoz, hogy ne történjen több ilyen. Nagyon szép gesztus volt az is, hogy bocsánatot kértek a zsidóktól. Ennél többet úgyse nagyon tehetnek. Egy ilyen dolgot lehetetlen jóvátenni. Csak meg lehet akadályozni, hogy még egyszer megtörténjen.

Ihász Orsi (NOVA)

A máGiásoknak Ágai Ágnes: *Kamaszságok* című versét kellett átírni:

*Akármit csinállok, rossz:
Ha tűnődve heverészek,
Tétlen naplopó vagyok,
Ha teszek-veszek,
Sosincs maradásom,
Ha véleményt mondok,
Nekem semmi se jó,
Hogyha hallgatok,
nincs ítéletem.*

Kovács Marcell:

Akármit csinállok, az rossz:
Ha eladok egy passzt,
Azt mondják: nem focizok jól!
Ha nem tanulok,
Azt mondják: lusta dög vagyok!
Ha nem maradok csendben,
Azt mondják: olyan vagyok,
mint a Shrek-ből a számár!
Ha nem viselkedek,
Azt mondják: rossz gyerek vagyok!
Persze, mindig nekik van igazuk!?

Rozs Barbara:

Akármit csinállok, rossz:
Ha hangosan éneklek a szobámban,
Akkor biztos feltűnősködök.
Ha néha napján csendesebb vagyok,
Akkor biztosan depressziós a gyerek.
Ha kapok egy SMS-t és megmosolygom,
Akkor biztos a szerelmemtől kapom.
Ha a suliban rosszabb jegyet szerzek,
Megy a rizsa: Sosem tanul ez a gyerek!

Károlyi Bori:

Akármit csinállok, rossz:
Ha olvasok
Lusta vagyok
Ha segítek a házimunkában
Századik kérésre érkeztem
Ha unatkozom
Céltalan vagyok
Ha lelkesedem
Naiv, túlbuzgó, maximalista vagyok
Ha fel vagyok pörögve
Idegesítő vagyok
Ha csendes vagyok
Valami bajom van.

Berzsenyi Dániel: Levéltöredék barátnémhoz

Az eredeti mű átíratát Károlyi Bori (MáGia) készítette el.

Az eredeti vers:

Ne kérdezd, barátném! mint töltöm időmet,
S távolléted alatt kedvem miben lelem?
Tudod, elvesztettem édes enyelgőmet,
Tudod, magam vagyok, mert te nem vagy velem.

Lefestem szüretem estvéli óráit,
Ha már cselédimet nyugodni eresztem.
És csak alig hallom a vígság lármáit,
Agg diófám alatt tüzeimet gerjesztem.

Leplembe burkolva könyökemre dülök,
Kánócom pislogó lángjait szemlélem,
A képzelet égi álmába merülök,
S egy szebb lelki világ szent óráit élem.

Az őszibogárnak búsongó hangjai
Felköltik lelkemnek minden érzéseit,
S az emlékezetnek repdező szárnyai
Visszahozzák éltem eltűnt örömeit.

Életem képe ez. – Már elestvélyedtem,
Béborult az élet vidám álorcája!
Még két mulatótárs van ébren mellettem:
A szelíd szerelem hamvadó szikrája
S bús melancholiám szomorgó nótája.

Az átírat:

Kedves Barátnőm!

Homály borult a falura, mindenki lefeküdt már, de a szüreti mulatság zajai még idehallatszanak. Igaz, már csak halvány emlékként hallok a kiáltozást, a vigadozást, a boldogságot. Biztos az jár a fejedben, miért nem vagyok köztük, miért nem mulatok én is, félretéve gondjaimat, miért ülök magányosan kedvenc diófám tövében, meleg tüzeim mellett, és írom neked leveleimet.

A válasz egyszerű. Nem tudom elfelejteni, nem tudom, vagy csak nem akarom fel fogni, hogy elvesztettem őt. És most, hogy te sem vagy velem, teljesen egyedül vagyok. Hiába vesznek körbe a szomszédok, a családom, egyedül vagyok ebben a nagy házban, sőt az egész világon. A levelek zizegése, a szél susogása, a bogarak zümögése mind emlékeket juttatnak eszembe. Szép emlékeket, örömteli órákat. De nem tudok boldog mosollyal az arcomon nosztalgizálni már, csak elszorul a szívem, mert tudom, többé mindez nem történhet meg. A boldogság elúszott, valahol nagyon messze jár, helyette csak a mindent betakáró, sötét szenvedés, keserűség maradt. Eddig mindenem megvolt, amiről csak álmodhattam, de mostanra mindent és mindenkit elvesztettem. Nagyon nehéz így, nélkülüled, nincs kire támaszkodjam.

De már elfáradtam, megtörtem. Nincs más mondanivalóm. Végül is ezt is tudtad, csak nem voltam benne biztos, hogy eljutott hozzád előző levelem. Most búcsúzom. Kialudt a tűz, de a sötétben is üldögelni fogok, és folytatam magányos óráimat a diófám alatt.

Két hexameter

Házi feladat volt a MáGiában néhány soros hexametert írni. Volt, akinek egész jól sikerült.

Betegség alatt

Számítógépet használhatják értelmesen, ámde
néhány ember nem használja ki azt az időt, azt
a bronznál százszor drágább időt, a PC-nél
oly sok dolgot tudhatnak meg, de...

Kostlow, vagyis Kozirev Iván

Illúziók rabságában.

Pöttyös ládika fekszik az asztalon, érdes az oldala.
Régen készíthették látszik tisztán. Mázán
úrrá lett az idő harapás-nyoma. Sárgás porszemek
szállnak le róla egyenként sorjában. Lassan mozog
most minden körülöttem. Én meg pörgök és elveszek.

Rozs Barbi

.....
*A természettudomány-órai munka során a választott anyag vizsgálatának eredményéről
versben is be lehetett számolni a CarpediM osztályban:*

Óda a Magnéziumhoz

Kedvesem,
Szívem tüzesen ég oly' hevesen,
Mint te, ha tested lánggal édesen
Kevered,
S vakító fehér fénnel
Válsz eggyé a léggel.

Viszont ha tested fenolftaleinben áztatod,
a víz is rózsaszín lesz, és ezt te is tisztán láthatod.

Szerkezeted oly' csodás,
Hogy szavakkal leírni kihívás,
De jaj! Egy villámcsapás,
Hexagonális lesz a végső megoldás.

Oly' sokat tudok rólad, de mégis keveset,
Pedig tanítja heti kétszer a gimnázium,
Milyen is vagy te, drága Magnézium.

Markovits Miklós

IRODALMI HÁZIVERSENY

ÁPRILISI MEGFEJTÉSEK

I. Egyetlen mondatból lehet következtetni az egész műre.

Molière: A fősvény, Voltaire: Candide, Csehov: A csinovnyik halála, Móricz: Tragédia, Gogol: A köpönyeg

II. Sportkérdések

Hajós Alfréd volt az első olimpiai bajnok.

Hegedűs Csaba volt a századik olimpiai bajnok.

A tizenhetedik volt a sorban a 2012. decemberi Tornaházi Party.

Tizenegy pontig, két pont különbséggel játsszák az asztalitenisz egyéni meccseket.

Tizennyolc lyukat kell a rendes golf pályán teljesíteni.

A kosárlabdázásban harminc másodperc áll egy támadás kivitelezésére.

A kutyaszánhajtás egyszer szerepelt az olimpián a versenyszámok között.

Curling (vagy csúszókorong) a neve annak a téli sportnak, amelyikben egy seprűvel gyorsan sepernek egy tárgy előtt a jégen.

A rugby az angolok találmánya.

A tollaslabda Indiából származik.

III: Források

De hol van a tavalyi hó? Villon: Ének a hajdanvolt asszonyokról

Mi néki Hekuba, s ő Hecubának? Shakespeare: Hamlet

Imádkoztál ma este, Desdemona? Shakespeare: Othello

Ki vágat éjen s viharon át? Goethe: A Tündérkirály

Kétes kedvet mért csepegtetsz még most is belém? Csokonai: A Reményhez

Mi a magyar most? Berzsenyi: A magyarokhoz

Hová merült el szép szemed világa? Vörösmarty: A merengőhöz

Kié volt ez elfojtott sohajtás? Vörösmarty: A vén cigány

Kell galuska, Peti fiam, eszel-e? Vörösmarty: Petike

Boldogságot irígy nélkül nélkül még ki látott? Arany: Epilógus

Miért zúg a tömeg? Arany: V. László

Repül a nehéz kő: ki tudja, hol áll meg? Arany: Toldi

Ne válasszunk magunknak csillagot? Petőfi: A négyökrös szekér

Van-e, ki e nevet nem ismeri? Petőfi: A tintás üveg

Hát hogymint vagytok otthon, Pistikám? Petőfi: István öcsémhez

Kétséges rang-e hát a szellem, tudás? Madách: Az ember tragédiája

Hát nincsen itt virág? Ady: A magyar Ugaron

Szabad-e Dévénynél betörnöm új idők új dalaival? Ady: Góg és Magóg fia vagyok én

Ha holtakat nem ébreszt: mit ér a trombitaszó? Babits: Cigány a siralomházban

Miért nő a fü, hogyha majd leszárad? Babits: esti kérdés

A Szíriusz van tőlem távolabb, vagy egy-egy társam, jaj ki mondja meg? Tóth: Lélektől lélekgig Hangzavart? Illyés: Bartók

Ki tiltja meg, hogy elmondjam, mi bántott hazafelé menet? József: levegőt!

Hallod-e, csont, a csöndet? József: Téli éjszaka

Ki viszi át a szerelmet? Nagy: Ki viszi át a szerelmet?

Megfejtők:

**Csányi Dániel (ZÓNA),
Cser Bence (CLASS),
Lukács Laura (MANNA),
Varga Zoltán (MÁGiA)**

Májusi kérdések

Leadási határidő: 2013. 06. 03.

Hogyan mondjuk másképp magyarul?

1. Abajgat	31. évődik
2. Abrichtol	32. exhumál
3. Ácsingózik	33. exkuzál
4. Adresszál	34. fennhéjáz
5. Affektál	35. frekventál
6. Akkumulál	36. fumigál
7. Aspirál	37. gazzsulál
8. Avanzsál	38. grasszál
9. bazsalyog	39. gründol
10. bifláz	40. gusztlál
11. blamál	41. hajaz
12. bojkottál	42. hevenyész
13. brillíroz	43. honorál
14. cirmol	44. hurít
15. citál	45. ignorál
16. csócsál	46. infesztál
17. dalmahodik	47. instál
18. darvadozik	48. interpretál
19. datál	49. investál
20. degradál	50. involvál
21. deklamál	51. jussol
22. denunciál	52. kapiskál
23. devalvál	53. kapitulál
24. diszkreditál	54. kaptat
25. diszponál	55. kárpál
26. dukál	56. kasszíroz
27. egzecíroz	57. kecsegtet
28. elodáz	58. kiakolbólít
29. enervál	59. kifundál
30. evakuál	60. kimarjul

61. kollaborál	81. perorál
62. konstatál	82. preferál
63. kontemplál	83. proklamál
64. köntörfalaz	84. protezsál
65. köveszt	85. ratifikál
66. kreál	86. recitál
67. kufárkodik	87. reprezentál
68. kvalifikál	88. revideál
69. kvietál	89. silabizál
70. liferál	90. spekulál
71. meditál	91. szapul
72. miskárol	92. szelektál
73. mószerol	93. szimplifikál
74. navigál	94. szuggerál
75. negligál	95. temperál
76. nivellál	96. testál
77. opponál	97. trafikál
78. öregbit	98. traktál
79. pacifikál	99. vegzál
80. palléroz	100. zseníroz

Tudod-e?

Nyakunkon a nyár, egyre melegebb napok köszöntenek ránk. Nincs is jobb időtöltés, mint egy kellemes vízparti pihenés vagy egy hűsítő strandolás.

Manapság az üzletek széles választékkal szolgálnak, polcaikon a babapancsolótól egészen a gigantikus méretű medencéig minden megtalálható különböző formákban és színekben.

Bennem felmerült a kérdés, hogy vajon mekkora lehet a világ legnagyobb medencéje.

Nos, Chilében megépítették a világ legnagyobb és egyben legmélyebb medencéjét.

Chile Dél-Amerikában található, az Andok heggyonulatai és a Csendes-óceán között észak-déli irányban hosszan elnyúlva. Nyugatról az óceán, északról Peru, északkeletről Bolívia, keletről Argentína, délről pedig a Drake-átjáró határolja. Gyönyörű vidék, a turisták kedvelik, azonban van egy hibája: a tenger a déli-sarki áramlatok miatt viszonylag hideg, nagyjából 16-17 fokra. Ez turisztikai szempontból nem túl kedvező, ezért az egyik tengerparti üdülő tulajdonosai úgy döntöttek, megépítik a világ legnagyobb úszómedencéjét – gyakorlatilag egy saját lagúnát.

A tengerparton, a parttal párhuzamosan ásták ki a közel ezer méter hosszú medencét, amely az egyik végén 35 méter mély, és 7,7 hektáron terül el. A medence felülete 81 000 m², és 250 millió liter tisztított tengervízzel van feltöltve. Felépítése öt évig tartott, az éves fenntartási költsége kétféle millió dollárba kerül. A medence olyan mély, hogy a vendégek akár kisebb hajókkal vagy kajakkal körbehajózhassák, ha úgy tartja kedvük. A vizet különleges eljárással tisztítják meg, és állandóan keringésben tartják, ezért annyira tiszta, hogy a 35 méter mély fenék is tökéletesen látható. A Nap mindeközben 26 fokra melegíti.

Kellemes csobbanást!

Fancsaliné Nagy Marianna

Ferenc (a kutyavacsora)

„Ferenc kutyám emlékére”

Ferenc volt a kutyám neve,
 Szép kis tacskó, hosszú füle
 Lógott feje oldaláról,
 Azt lóbálta a kis bátor.

Aztán volt nagy vigadalom
 Ferenc-mosó hétvégéken.
 Olykor mindig alig várom,
 Ázna Ferenc meg egészen.

Nedves nózi barna fejét
 Dísztette, s hasznos is volt,
 Hiszen ha nem látod szemét,
 Nedves nózi mindent elmond:

Később tél lett, kevés kaját
 Raktározunk, s megéheztünk.
 Megfoglunk hát Ferenc kutyát,
 Felhizlaltuk, s mind megettük.

Beteg-e vagy majd kicsattan.
 Sok jel utal minduntalan
 A kis Ferenc státuszáról,
 Mint a Facebook bárki másról.

Ref.:

Ferenc többé nem ugat a holdra.
 Mártír kutyám érted szól a nóta!
 Barátságunk örök emlék,
 Ha tehetném, visszamennék
 Érted, adnék még egy csontot
 Vérérdet, mit értem eldob-tál.

Botját, Sanyit úgy imádta,
 Mint a gazdit, az istenit,
 Hogy szaladgált a kis drága,
 Ha eldobtam azt a Sanyit.

Takáts "Sapi" Márton (Deja Vu)

Röpült szélben botja után
 Lengő füllel Ferenc kutyám,
 Csak hát sajnos fogyott tőle,
 Fogyasától megnyúlt bőre.

Nyúlt bőr kutyán nem mutat jól,
 Pláne hogyha tacskó szegény,
 Több nyúlhús kell, hízzon meg jól,
 Ne gyűrődjön bőre fején.

Hogyha esett eső vagy hó,
 Túrta földet, mint a disznó.
 Meg is ázott szép kis bőre,
 Búzlótt szegény Ferenc szőre.

Tudod, milyen szaggal áldott
 Szegény Ferenc, ha megázott?
 Nem volt tőle vendég hosszan,
 Míg a szúrós szag elillan.

Úton

Sötét.

Ez a szó cikázott Adam fejében. A 60-as években gyártott Land Rover márkájú kocsijában ülve bámult ki az ablakon, miközben a kávéja illata lengte be a járművet. A kocsilámpa fénye a ködfelhőben olyan simán siklott, mint egy korcsolya a jégen. Adam nem félt egy cseppet sem ködben vezetni, pedig anyja mindig figyelmeztette, hogy csak lassan. Féltette a fiát.

Az autó ablakán kinézve meglátta a fekete, vékony karú fákat. Ettől elszomorodott. Szomorúság... mi ez?!

Adam ivott a kávéjából.

Keresek valamit – gondolta magában. Ha az ember keres valamit, azt meg kell találnia. Adam pontosan ezt próbálta véghezvinni, megtalálni azt a... de mit? Elég nehéz úgy keresni, hogy nem tudod, mire akarsz rábukkanni, de a fiú ezt is megpróbálta megcsinálni.

Adam ivott a kávéjából.

Jól érezte magát ebben a magányban. Csak ő és az út. Azonban amikor egy farkas távoli üvöltése hallatszott, bekapcsolta a zenelejátszót, és egy country számot választott magának társaságul (amit más emberek között nem hallgatott volna).

Adam ivott a kávéjából.

Akaratlanul lepillantott az anyósülésen szétterülő kávéfoltra. A kávéfoltra, mely már régóta ott virított az ülésen, ahol az édes, kedves, csilingelő hangú, mézszőke hajú lány ült egyszer. Az ülésen, ahol annyira nevetett Adam viccén a lány, hogy nem koncentrált (ami egyébként nem volt szokása) és kiborította a kávé, amit Adam vett neki, hogy megmutassa a lánynak, mi az az ital, amin ő él. Az ülésen, ahol a lány mosolyogva ült, amikor Adam odahajolt a rózsaszínű, eperízű ajkához egy csókra. Az ülésen, ahol a lány kipirulva nézett Adamre első csókjuk után. Adam nem akarta, hogy eszébe jusson ez az emlék. Ez meg sem történt... – mondogatta magában. Hisz azóta nem is beszélt vele. A lánnyal. A volt egyetemistatársával. Akinek a neve: Ca... Nem! – szólt magára. Nem ismerem őt...

Adam ivott a kávéjából.

Inkább elkezdett agyalni a házi dolgozatán, ami az ülése alatt hevert. Remekül sikerült, ami nem nagy meglepetés, hisz Adam fantasztikusan teljesít az egyetemen. Belenézett a tükörbe. Fehér bőre sápadtabb volt a szokásosnál, fekete haja kócos volt, barna szeme alatt látszott, hogy nem aludt már egy jó ideje. Túl sokat gondolkodik. Túl sok a kérdőjel.

Adam ivott a kávéjából.

Lassítani kezdett, de nem állt meg. Soha nem áll meg. Elkezdett kotorászni a kesztyűtartóban térképért. Talált egyet, de nem volt valami használható példány. Amikor Adam kisgyerek volt, apjával mindig kincskeresőt játszottak. Megszámlálhatatlan térképük volt, amikre ábrák, titkos jelek, jegyzetek voltak firkantva. Imádta ezt a játé-

kot, ezért is hordta magával ezt a példányt (de nem mondta el senkinek). Hiányzott az apja... Nem, nem kéne...

Adam ivott a kávéjából.

Hirtelen egy nyest ugrott az útra, Adam elhúzta a kormányt és majdnem nekiment egy fának, de még időben le tudott fékezni, viszont az egyik kerék kidurran egy hatalmas éles kődarab miatt. Az autó lefulladt, a kerék felől sűrű füst szállt fel. Adam ki mondta a mondatot, mely fejében üvöltött: – Credere non possum! – (egyik kedvenc tantárgya a latin), annyit jelent: Nem hiszem el!

Adam ivott a kávéjából.

Már csak egy korty maradt, de azt még tartalékolta. Nem volt a kocsi semmi használható, még pénzt és telefont sem hozott magával. Volt egy elemlámpa, amit még a járgány megvásárlásakor tett a vezetőülés alá. Remélte, hogy még működik. Erősen megmarkolta a kávéstermoszt, kilépett a hőn szeretett autóból és körülnézett. A lámpa fénye olyan színben halványodott, mint a vaníliafagylalt. A nyest nem volt sehol, nyilván megijedt és elrohant. Nem volt vérfolt sehol, vagyis nem sérült meg az ártatlan kis állat, Adam ettől egy picit nyugodtabb lett. Na persze még így is lángolt a feje, nem félt, bár aligha látott tovább az orra hegyénél. Fogalma nem volt, merre menjen, hol van.

Adam inni akart a kávéjából.

Elindult arra, amerre eddig tartott. Ha az ember előre halad, abból nem lehet baj... Legalábbis a fekete lötytyre vágó fiú ebben bízott. Talpai alatt recsegték a gallyak, a szél kicsit fújt. Egyetlen kocsi sem járt erre, Adam ezen nem csodálkozott, mégis ki a fene jönne errefelé éjszaka?! Én miért jöttem? – csodálkozott.

A zseblámpa fénye halványodni kezdett, mire Adam megszaporázta a lépteit.

Rohant.

A sötétben.

Az út melletti erdőben meglátott egy fából készült vityillót. Csak az egyik ablakán szűrődött ki fény. Odament a házhoz, felbaktatott a négyfokos lépcsősoron és ráállt az "Üdvözöllek" feliratú lábtörlőre. A kezét a kopott festékes ajtóra emelte, kettőt koppantott.

– Camille, nyisd ki ajtót! – hallatszott bentről egy öregember hangja.

A lány kinyitotta az ajtót és meglátta Adamet.

Adam megitta az utolsó korty kávé.

– Adam?! Jézusom! Mit keresel itt? Honnan tudad, hogy itt lakik a nagypapám? És honnan tudad, hogy itt vagyok?! Mi történt veled? – A lány hangja most jobban csilintelt, mint általában.

A fiú nem tudta, mit mondjon. Belekezdhetne a történetébe, hogy is került pont ide. Vero nihil verius (Nincs igazabb az igazságnál) – ez a latin mondat öltött alakot Adam fejében, hisz igazából ő maga sem tudta, hogy került ide, nem tudta, mit keres, legalább is eddig a percig nem tudta.

Adam magyarázkodás helyett odahajolt a rózsaszínű ajkakhoz és újra megérezte a legédesebb eperízt a világon.

Adam nem akart kávé inni.

Ó

Szemernyit sem szeretem a macskákat. Folyton csak jövés-menés meg dörgölődés. Minden csupa szőr.

Kocsival kanyarodunk a ház elé. Lehetetlen parkolni. Ott ül a kapu előtt. Nem jó. Nagyon nem.

A parkolóhely harc jutalma, születési és helyben lakási előjog szabályozza. Improvizációnak helye nincs. Ő meg ott napozik. Pont.

Amúgy főleg fehér, néhány kis fekete folttal itt-ott. Piros nyakörv. Gazdás.

– Sicc innét, elfoglalod a helyünket! – szólók ki az ablakon.

Beszalad a szomszéd autója alá, onnan leskel. Amikor kiszállok, hozzám rohan, felnéz. Sirülni kezd, tébolyodott nyolcasokat ír le a bokám körül. Csikiz. Bosszant.

– Ne udvarolj itt nekem! Hiába teszed! Egyáltalán nem szeretlek. Engedj lépni legalább! – gondoltam, kemény leszek. Mint Rolling stones. Különben is, inkább kutyásnak vagyok.

Fittyet hány rám. Hanyatt vágja magát a küszöbön, és kéjesen tekeregni kezd. Úgy kell átlépnem rajta, hogy ki tudjam nyitni végre a kaput. Nehezek a szatyrok. Magas sarkú cipőben nem megy valami könnyen. Vigyáznom kell, nehogy rálépjek. Még majd feljelenenek az állatvédők, ha felnyársalom!

Miközben óvatosan fél lábon billegek miatta, s folyamatosan morgok rá – a résnyire nyitott kapun szempillantás alatt besurran, puha léptekkel eltűnik a rácsos ajtón keresztül a pince sötétjében.

Végre mehetünk haza!

Csakhogy aggodalmaskodni kezdek:

– Hogy fog kijutni a házból, ha bezárjuk a kaput? Benn reked a pincében! – nyomasztom P-t.

Ő nem izgul. Volt már macskája.

– Ki tud menni, ügyesebb annál. Hagyd csak!

De azért megadóan részt vesz az akcióban:

– Sipirc kifelé!

Pimaszul néz. Percekig. Mármint a macska, nem a férj. Esze ágában sincs feljönni a pincéből. Onnan esküszöm, hogy vigyorgog.

Na, jó. Taktikát váltok:

– Cicc-cicc-cicc, gyere ide, cicus!

Cicuska! – kezdek édelegni. Majdnem komolyan is gondolom.

Erre persze jön. A fenekénél fogva finoman kitoljuk a kapun. Becsukjuk.

Lecsapom a szatyrokat a konyhában, elmélázom azon, hogy miért épp velem kezdett ki ez a macska. Mondjuk, azt értem, hogy P helyett engem választott, belőlem nézi ki, hogy megpuhíthat, de honnan jött számára egyáltalán az ötlet?

Aztán a nappali ablakából (magasföldszint) látom, hogy nem adja fel, leül a kertben a fa alá, és onnan szerelmes tekintettel néz egyenesen rám. A nyakát hosszasan kinyújtja.

– Te, ez kiszemelt engem. Most érzelmi leg zsarol – kiabálok át a másik szobába.

– Ne má!

Szép enyhe este, vacsora, kis dolgoztatás. Közepesen jó film, korán kell kelni, alvás. (Persze előtte fogi-mosi!)

Éjjel egyszer csak megfordulnék.

Na, azt úgy kell, hogy az ember kecses mozdulattal felrúgja jó magasra a takarót, sebesen átveti magát a másik oldalára (si-etni kell!), és az éppen ekkor lágyan aláhulló takarót a két térde közé csippentve rohamléptekkel horpaszt tovább. Ez utóbbi különösen lényeges, mert egyedül ezzel

a módszerrel lehet nem meghallani az úgytúlso feléről érkező méltatlankodást.

Megpróbálom most is. Nem megy. Nehéz a takaró. Mázsás súly rajta. A lábam felől két szem villog a sötétben.

- Jesszus, itt az ágyban a cica!
- Fogd meg, és tedd ki az ablakon!
- Jaj, elugrott!

Némi hajtóvadászat félálomban. P. elkapja, ablak, jó tanács:

– Hallod, ne szeress már engem! Menj, haza!

Puha ugrás. El.

Nem jön az álom. Miért én? Mit akar? Hol a gazda? Hogy jutott be? Hazatalál? Meg ilyenek.

Reggel felkelünk. Beszélgetünk. Róla.

Végül is egy esemény...

A nappaliban trónol a kanapén. Pracelijai kecsesen keresztbe téve. A pokrócot gyömöszölte maga alá, amibe burkolózom, mikor fázom. Olyan ártatlan képet vág fejét picit ferdén tartva, hogy egyöntetű meggyőződésünk: a tévét csak azelőtt kapcsolta ki ijedten, amikor meghallotta a lépteinket. Stikában nézte.

Nem tudom, mi van, ezért jobb híján zsörtölődöm:

– Figyi! Ha kikarmolod a bőrkanapét, esküszöm, megbúbollak!

Szabályosan pofán röhög. Nyújtózik egyet kéjesen, viccből kimeresztí a karmait. Pimaszkodik.

P. látja rajtam, hogy egészen meg vagyok zavarodva, ezért ő cselekszik. Óvatosan felemeli, újra az ablakba teszi, aprót legyint a fenekére: „Eredj!” Megy.

Mi még percekig beszéljük, hogy nahát, meg hogy mi inkább kutyások ugyebár, és hogy a nyakörve, meg a gyerek macskaszőr-allergiája.

És menjen a fenébe!

Aztán délután az Tescóban megkérdem, hogy nem kéne-e egy Whiskast is, mert esetleg... Aztán mielőtt elmegyek otthonról, valamiért nyitva hagyom az összes ablakot, azóta a kertben ide-oda nézdegelek, és néha halkán azt is mondom csak úgy, hogy: cicc-cicc-cicc. Igyekszem, hogy meg ne hallják, épp alig...

P. mulat rajtam, de azért mondja, hogy egy kollégája szerint a macskák választanak gazdát, nem fordítva. (Hihi, ő is elmesélte másoknak, nemcsak én! Foglalkoztatja.)

Hajnalonként kétségbeesetten nyávogó hangokat vélek hallani. De nem. Semmi.

És most meg vagyok sértve.

És különben is, én kifejezetten utálok a macskákat.

Hát, így esett.

P.s.: A lányom valamiért azt telefonálta, hogy a barátnője nővére bármikor tud aranyos kiscicákat szerezni. Mi van?

Szász Kata

V versei

Unalom

Hervadt virág csupa törmelék
 Veszett kastély keserű hagyaték
 Nem emlékezünk eltaposott nevére
 Vigyorgó hazugság sértő nevetése

Emlékek homálya ismét ködösít
 Minden léleknek értelme elveszik
 Érzékem kikapcsol, agyam elveszik
 Tompa élet lassan körbetekint

Mit látnék hatalmas égtől
 Hegy takarja a napot
 Tenger fedí nagyrészt Földünk
 Útban vagy nekem űr

Egyhangú egyhangú csorba valóság
 Egyszínű egyszínű minden perce
 Illata illata lassan elveszik
 Elég elég már baromság

Sok lehangolót írtam biz
 Többet nem is adok
 Magamból eleget kapott költészet
 Névtelen oldalain senkik között

Ha strófám egyszer helyes
 S hibátlan egy rímem
 Nos akkor megváltoztam látni
 Messze még messze az...

Témára vissza hervadt virágok
 Mért nem emlékeznek rátok
 Hisz voltatok szépek egyszer
 kellett a fenének kétszer

Az új mégis új
 Nem ér vele bú
 Alantos filozófia
 Egy sorba két szó

Nagy hiba!

Szilánkok

Mondd mért kell múltunk romjain élni
 Vissza nem térő emlékeink
 A szívünk szakad fényes pillanat
 Most mégis oly magányos vagyok

Játékaink arca testvérünk hangja
 Szól hozzánk az árnyékon át
 Anyánk puha karja minket ringatva
 Álmaink szilánkjá szélviharon át

Nincs mi nyugtatná e fájdalmat
 Vagy sodorná képét tavaszi kertnek
 Nagyanyám udvarán fehér kutyánk
 Szűk utcában rácsos ablakunk

Át a tengeren szilárd kőházunk
 Apró faluban csendes legelő
 Ősi vízfolyás tengerzöld parkok
 Nagy tavak és az örök eső

Egy-egy töredék a pillanatban
 Nem oly szép mint pár év után
 S az ember örökké visszavágyik
 Tán gyermek lelkét megtalál

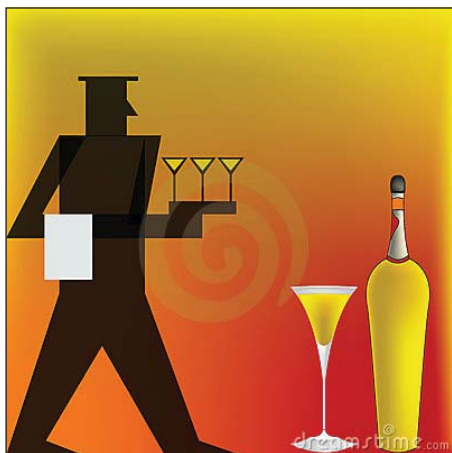
*A CLASS, a NEON és a Poligon osztály
gondolatai 2013. május 2-án, csütörtökön,
az utolsó osztályidőn
– a teljesség igénye nélkül –*

Ami a szemétkosárba kerül

- Korán kell bejönni
- Iskolabíróság
- A veszekedések és a feszült pillanatok
- Az egymással való rivalizálás
- A téli hideg radiátorok
- Életem első kapcsolata, ami polis éveim alatt kezdődött és azzal is ér véget
- Hosszú szünetek, sok unalmas óra
- Második idegen nyelv
- Szag, szorongás, semmittevés, félelem
- 7. óra
- A gyerekkorom
- A rosszszérzés, a pletykák, a felületesség, a féltékenység, az önsajnálát, a flegma diákok, kötelező házik
- Reggeli késések,
- Konfliktusok, klikkek, szervezetlenség
- Takarító személyzet
- A visítózó kis hetedikese, osztályon belüli veszekedések
- Az utolsó angolcsoportom fiúi, néhány „nagyon menő” évfolyamtárs, rossz emlékek
- A magányérzet, az intrikus emberek, a láthatatlanság, tanulmányi kudarcok
- A német csoportom, az évfolyamtársaim (néhány), akik felsőbbrendűnek érezték magukat a többiekénél, a felesleges botrányok
- Nincs hoho, nincs motyó, szendvics
- Az, hogy az egyik tanár arcra osztályoz és nem egyenlően kezeli a diákjait
- A dobhártyaszaggató figyelmeztető csengő és az iskolarádió folytonos, aligha zenei kínálata, az informatikaórák, különös tekintettel a gépirásra, az ebéd drágulása, valamint a büfé magas árai
- Kivételezések, érzelmi zsarolás, konfliktusok, idegeskedés, sorban állás a büfében
- Matematika tanulmányaim
- Drámák, a rossz polis rendezvények, az év-

flyamviták, harcok, a bűzbomba, amit a bolondballagás alatt a mikrónkba raktak, a 0. év, a butácska kislányok, mediálás, korareggeli kelés, értelmetlen órák

- Félelem, egyedüllét, önbizalomhiány, olyan emberek, akiket kevésbé kedvelek, matematikaórák
- Osztályon belüli veszekedések, a tanárok hisztije, ha kivettem az órát, az angolórák kevés haszna (hasznosabbak lehettek volna)
- Gépiráspara, 2 db 622*19c felni, a lelkem egy darabja
- A szalagavató és a ballagás meghívói, DVP
- Értelmetlen órák, emberek, akik labdázta a teremben szünetekben, az értelmetlenség mély szívészakító érzése, amikor már hetedik éve taposom a padlót és várok az érettségire
- A reggel 6 órai ébredés, az értelmetlen, haszontalan időtöltésem, egoista tanárok
- Francia, tesi pótlások
- Nem tanultam eléggé
- Radiátorok, idegbeteg ének, az alulolvasott parasztok, akik unalmasak
- Az osztályon belüli viták, a bűdös kaják a termünkben, matekórák, az angol szódolgozatok, atlétikafoglalkozások
- Magántanulóság
- A 0. év, a kisérettségi, lánytorna
- Orczi kerti futások, bűdös tornaházi vécé, nézeteltérések
- Az itteni belső örlődéseim, az évfolyam osztályai közti feszültségek, a sok hiányzás
- Az egyik tanár rikácsoló hangja, a másik lélekölő stílusa, a 2. órák a dupla történelem és a dupla idegen nyelv után
- Az Iskolabíróság kellemetlen élményei, a nem-tanulás, hanyagság
- Tanárok, tanórák, takarító
- Flegmázások, viták, kibeszélés, piszkálódás, sok bunkó
- Határidők be nem tartása
- Sok könyv, rossz emlékek, gerenda
- Bunkóság, másik háta mögötti kibeszélés, „jópofiság”
- Most már sok mindent másként csinálnék.

A bőrrönd tartalma

- A tanár-diák kapcsolatok és az egymás iránti tisztelet fog a legjobban hiányozni (és Márta)
- Geiszler Anna, Melles Éva, Barta Géza
- A barátaim, a matektábor
- Az első szerelmem
- A sokoldalúság felé nyújtott toleranciám és türelmem
- A felnőtté válás
- Megtanított ember lenni, sőt több.
- Panni, Éva, Géza
- Tanárok, osztálytársaim
- Másik Színház
- Az iskola kellemes légköre
- Böbe és a büfé
- A sok türelem, amit itt kaptam
- Tunézia, Egyiptom
- Az osztályom: Viva Poligon
- Végzős Power
- A felejthetetlen nyitótáborok
- Árpit a TF-re viszem
- A csínytevések
- Erdei tábor, Nomádtábor
- „Te hülye vagy!?” by Éva
- Egy-két polis tanár
- Tolerancia, szabad hangulat
- Jó tanárok, váratlan jó pillanatok
- „bármilyen lehetséges”
- Fruzsi, Bálint, Ádám, Sári
- Más látásmód
- Leckék az életről
- Emberi értékek
- A bizonyítványom
- A sikeresség titka
- Adorján humora, Márta lelkesedése
- Az emberi értékek
- Lányok! Lányok, jó!
- Az, ami; az érzés meg úgy az egész
- A padok (kint) szünetben
- Férfiasan a kis hetedikes korom
- Bérlet, összetartás, a hét év
- A töri. a kedvesebbik tanárok
- Kata, Csoncsi, András, Géza, Zoltán, Zsófi stb.
- A terheségem elfogadása, és hogy alig ítélték el
- A barátaim, az osztály
- Adorján András és a töri tagozatos órák
- Polis programok
- Anna és Éva
- A jó hangulat, tanár-diák kapcsolatok
- Beszédképesség, öntudat, a szerveim
- Az utolsó előtti évem
- Élmények, tapasztalatok, életszemlélet
- Haverok, buli, fanta, Dóra
- A kilépőkártya szabadsága
- Sok szép emlék, osztálykirándulások
- A sok tapasztalat, amivel sokat tanulok
- Hangulat, töri + magyarórák
- A szabadság és az egyenlőség mindenki között
- Közösség
- Évről évre finomabb fogások az ebédlőben
- A tanárok töretlen mosolya, noha ez a dolgoztatás alatt is így volt
- Reggeli medikus
- Jófej tanárok
- Az osztálytársaim, akikből barátok lettek
- Gólyatábor, új barátok
- Szerzett tudás, élmények
- spanok, szünetek
- Diát, Bálintot viszem a TF-re
- A táncom Fehér Fruzsival
- Az osztályom szeretete
- A sport iránti elkötelezettségem
- A közös nevetések, pillanatok
- A prágai tábor emléke

- A kedvenc biosz (Vergáb) és töri (András) tanárom
- Szeretet és törődés
- Kapcsolatok, bizalom, támogatás
- A sok hülye deviáns társasága
- Lyukasórák, dohányzókártya
- Kilépőkártya, szabadság
- Öntudat, türelem
- +1 toll, amivel írtam
- 5-ös tagozat, emlékek, élmények
- Szekrénykulcsom
- Táblófotóm
- Az itt tanult türelem másokkal
- Utolsó nyitótábor
- Töriórák
- Tanárok (Kata, Csoncsi, Géza)
- Barátság, tesiórák, önállóság
- Szabad voltam
- Kedves, odafigyelő, megértő tanárok
- Sok lehetőség
- Köszönöm a Polinak azt a 0. évet, amikor idejöttem, és megismertem a legjobb barátaimat, és még rengeteg embert.
- Az volt életem egyik legjobb éve, tele balhéval és nevetéssel!
- A Poliban kialakult működőképes kommunikációs készség
- Marosvári Péter órái
- Kraviánszky Anna és Bodonyi Éva
- Testmesék
- Kedves és közvetlen tanárok
- A jó hangulatú órák
- Barta Géza és az összes természetóra emléke
- Szalagavató
- Sikeres dolgozatok – az érzés, amikor megkaptam kijavítva
- Figyelembe vették az egyéni problémáimat
- Megismertem magam egy másik oldalról is
- A kiközösítés itt nem elfogadott
- Tiborral a drámaórák
- A túlélő tűrák
- A sok nevetés az alkotáson
- A nulladik évben az angolórák és a gyilkosos játék
- Hangulat, osztályidő, Nagy Durranás
- Szabadság, szerelem
- Új barátok szerzése
- Jópofa programok
- Vices évkedző táborok
- Nem volt felelés
- Szabadszellelűség
- A tanárok emléke
- Részben az iskola által szervezett programok élménye
- Az a 2 év, amit összevont természetórákon én írtam Bessenyei Misi helyett
- Az a négy csodás év, amíg egy lányosztálytársam a legjobb barátnőm/testvérem volt
- Az órai viccelődések
- Felszabadultság, önbizalom
- Igazi barátok megszerzése és megtartása
- Jó programok
- Kedves tanárok vidámsága
- Szép és kínos emlékek
- Egyes osztálytársak
- Tudás tolerancia
- Oktatás, barátságok
- Böbe büféje
- Multikultúra-órák Mártával
- A közösen megélt élmények
- A sport programok
- Tanár-diák kapcsolat
- Jófej tanárok

Tartalom

IT-émlékeztető.....	2
Iskolabíróági hírek.....	4
Az iskolapszichológus bemutatkozik.....	13
Kérdezz, felelek.....	13
Deuringer Fanni Törökországban járt.....	14
Lukács Laura utazott.....	15
Nagy Ábrahám és a Comenius.....	15
Féniász Vera Gerzében.....	16
Vidák Anna Kapadokiában.....	17
Ihász Orsi a Holokauszt Emlékházban.....	18
Kovács Marcell kamaszodik.....	21
Károlyi Bori nem érti.....	21
Rozs Barbara dacos.....	21
Károlyi Bori Berzsenyi nyomán.....	22
Kozirev Iván hexameterre.....	23
Rozs Barbi időmértékel.....	23
Markovits Miklós ódája.....	23
Irodalmi háziverseny.....	24
Fancsaliné N. Marianna tudja-e?.....	26
Takács Márton vacsorája.....	27
Sághi Mariann utazik.....	28
Szász Kata macskája.....	30
V versei.....	32
A végzősök utolsó gondolatai.....	33

Aranyképek

helyett

bölcs mondások a híres kínai
taoista rendőrfilozófus,
Poli-Ce műveiből
(A NOVA osztály „gyűjtése”
a Poli-szülinapra)

- Ússz az árral!
- Számlával dicsérd a napot!
- Ki korán kel, muzulmán.
- Ki korán kel, álmos lesz.
- Megszoksz vagy megszöksz?
- Vak is talál tyúkszemet.
- A bölcs helyett mások szenvednek.
- A bölcsességhez vezető út a hülyeség.
- Nem zörög a paraszt, ha nem fújja a szél.
- Sok baba közt elvesz a gyerek.
- Sok pápa közt elvesz a gyerek.

A Poliográf-illusztrációk
ART DECO plakátok.

Köszönjük Vadász Leventének (JOKER) az iskola számára felajánlott rajzeszközöket, felszereléseket, alapanyagokat.

Bodonyi Éva

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében